

II. ODREDBE ZA PROVOĐENJE

1. Uvjeti određivanja i razgraničavanja površina javnih i drugih namjena

Članak 1.

Namjene pojedinih površina određene su u grafičkom prikazu br. 1a. i 1b. - "Korištenje i namjena površina":

S2 - stambena namjena – neizgrađeni dio naselja

S3 - stambena namjena – izgrađeni dio naselja

IS - Površine infrastrukturnih sustava – prometnice s parkiralištima

Članak 1. mijenja se i glasi:

Namjene pojedinih površina određene su u grafičkom prikazu br. 1a. i 1b. - "Korištenje i namjena površina":

S2 - stambena namjena – neizgrađeni dio naselja

S2-A – stambena namjena – stanovanje u zelenilu

S3 – stambena namjena – izgrađeni dio naselja

IS - površine infrastrukturnih sustava

Z – zaštitno zelenilo

2. Uvjeti i način gradnje stambenih građevina

Članak 2.

Građevine se mogu graditi samo u zonama predviđenim za njihovu izgradnju, te u obimu definiranom Odredbama ovog plana.

Članak 3.

U postupku izdavanja građevinske ili lokacijske dozvole za pojedine građevine se moraju utvrditi granice građevinske čestice, građevinski pravac i zona izgradnje građevine koji moraju biti sukladni definiranim ovim Planom, te regulacijski pravac kao mjesto priključenja građevinske čestice na javnu prometnu površinu.

Članak 4.

Prostor oko građevina se također mora urediti na način i u namjeni kako je definirano smjernicama i Odredbama plana.

Prostor do građevinskog pravca građevina bez obzira na namjenu mora biti planiran, projektiran, izведен i korišten na način da omogući pristup vatrogasnih vozila.

Veličina i oblik građevnih čestica (izgrađenost, iskorištenost)

Članak 5.

Veličina građevinske čestice utvrđuje se prema vrsti i tipu zgrade:

Stambena zgrada tipa A

tip građevine	min. površina građ. parcele m ²	max. koeficijent izgrađenosti - kig	max. koeficijent iskoristivosti - kis
samostojeci	300	0,3	0,6
dvojni	250	0,35	0,7

Stambene zgrade tipa A mogu imati najviše 2 stana i bruto razvijenu površinu od najviše 400 m².

Stambena zgrada tipa B

tip građevine	min. površina građ. parcele m ²	max. koeficijent izgrađenosti - kig	max. koeficijent iskoristivosti - kis
samostojeci	600	0,3	0,8
dvojni	500	0,35	0,9

Stambene zgrade tipa B mogu imati najviše 4 stana i bruto razvijenu površinu od najviše 1000 m².

Koefficijent izgrađenosti građevinske čestice (**kig**) je odnos izgrađene površine zemljišta pod građevinom i ukupne površine građevinske čestice.

Koefficijent iskoristenosti (**kis**) je odnos ukupne (bruto) izgrađene površine građevine i površine građevinske čestice.

U zoni S3 izgrađeni dio naselja u slučaju interpolacije nove građevine ili rekonstrukcije postojeće na postojećim građevinskim česticama na kojima nije moguće ispuniti gore navedene opće uvjete gradnje, zbog zatečenog stanja na terenu, dozvoljava se gradnja prema sljedećim uvjetima:

- min. površina građevne čestice je 200 m²
- max. koefficijent izgrađenosti građevne čestice je 0,75
- max. koefficijent iskoristivosti građevne čestice je 1,2
- min. udaljenost građevine od međe je 1,0 m
- širina građevne čestice može biti do 30 % manja od propisane općim uvjetima

Nije dozvoljena parcelacija (cijepanje) čestica u svrhu nove gradnje koja ne zadovoljava opće uvjete gradnje.

Članak 5. mijenja se i glasi:

Uvjeti gradnje ovisno o zoni te vrsti i tipu zgrade zadani su u sljedećoj tablici:

zona	vrsta stambene zgrade	tip građevine	min. površina građ. čestice m ²	max. koeficijent izgrađenosti- kig	max. koeficijent iskoristivosti- kis	max. broj stanova	max. građevinska bruto površina m ²
S2, S3	Tip A	samostojeci	300	0,30	0,60	2	400

		dvojni	250	0,35	0,70		
S2-A	Tip B	samostojeći	600	0,30	0,80	4	1000
		dvojni	500	0,35	0,9		
Tip A	Tip A	samostojeće	400	0,25	0,50	2	400

U zoni S3 – izgrađeni dio naselja – u slučaju interpolacije nove građevine ili rekonstrukcije postojeće na postojećim građevinskim česticama na kojima nije moguće ispuniti opće gore navedene uvjete gradnje, zbog zatečenog stanja na terenu, dozvoljava se gradnja prema sljedećim uvjetima:

- min. površina građevne čestice je 200 m²
- max. koeficijent izgrađenosti građevne čestice je 0,75
- max. koeficijent iskoristivost građevne čestice je 1,2
- min. udaljenost građevine od međe je 1,0 m
- širina građevne čestice može biti do 30 % manja od propisane općim uvjetima
- nije dozvoljena parcelacija (cijepanje) čestica u svrhu nove gradnje koja ne zadovoljava opće uvjete gradnje.

Iza članka 5. dodaje se članak 5.a. koji glasi:

Planom se dozvoljava rekonstrukcija postojećih građevina u sljedećim slučajevima:

- kada je površina građevne čestice manja od Planom propisanog minimuma, rekonstrukcija je dozvoljena samo u postojećim gabaritima građevine, iznimno, za prizemne građevine moguća je nadogradnja jedne etaže neovisno o najvećem dopuštenom koeficijentu izgrađenosti uz poštivanje ostalih uvjeta propisanih Planom za predmetnu zonu.
- kada je udaljenost zgrade od susjedne međe i/ili od regulacijskog pravca manja od Planom propisane, dozvoljena je rekonstrukcija u onom dijelu koji je u skladu s Planom propisanom udaljenošću uz poštivanje ostalih uvjeta propisanih Planom za predmetnu zonu
- kada je koeficijent izgrađenosti građevne čestice veći od Planom propisanog, dozvoljena je rekonstrukcija uz poštivanje Planom propisanih ostalih uvjeta za predmetnu zonu.

Postojeće građevine koje premašuju uvjete određene ovim Planom u pogledu max. dozvoljenog koeficijenta iskoristivosti građevne čestice kao i max dozvoljen građevinske bruto površine nadzemnih etaža (kig, kis, GBPn), zadržavaju se u postojećim gabaritima i ne mogu se povećavati.

Članak 6.

Minimalna širina ulične fronte građevinske čestice je:

- za samostojeće objekte 12 m
- za dvojne objekte 10 m
- za objekte u nizu 6 m

Odstupanje od utvrđenih vrijednosti iz prethodnog stavka dozvoljeno je isključivo u izgrađenim dijelovima naselja, u slučaju kada to uvjetuje zatečeno stanje na terenu, a može iznositi max. 1,0 m.

U članku 6. u stavku 1. briše se podstavak 3.

Veličina građevine (visina i broj etaža)

Članak 7.

Maksimalna dozvoljena katnost građevine je Po+P+2+Pk.

Maksimalno dozvoljeni broj etaža je 4.

Maksimalna visina građevine je 9,0 m.

Visina građevina se mjeri od konačno zaravnatog i uređenog terena uz pročelje građevine na njegovom najnižem dijelu do gornjeg ruba stropne konstrukcije zadnjeg kata, odnosno vrha nadzida potkrovija, čija visina ne može biti viša od 1,2 m.

Članak 7. mijenja se i glasi:

Maksimalna katnost, broj etaža i visina građevina zadane su u sljedećoj tablici:

zona	max. katnost	max. broj etaža	max. visina
S2, S3	Po+ P+2+Pk	4	9,0m
S2-A	Po+P+1	3	7,0m

Namjena građevina

Članak 8.

U okviru planirane zone stambene izgradnje mogu se graditi stambene zgrade tipa A, stambene zgrade tipa B, pomoćne zgrade u funkciji stanovanja, stambeno-poslovne zgrade i zgrade sa manjim poslovnim prostorima.

Stambene zgrade tipa A, stambene zgrade tipa B su namijenjene isključivo stanovanju.

Pomoćne građevine uz stanovanje mogu biti garaže, spremišta, bazeni i sl.

Stambeno-poslovne zgrade su one koje imaju više od 50% korisne (neto) površine objekta u funkciji stanovanja, a ostalo mogu biti manji poslovni prostori.

Zgrade s manjim poslovnim prostorima su poslovne zgrade na zasebnim građevinskim česticama kojih u naselju ne smije biti više od 10% od ukupnog broja svih građevina.

Manji poslovni prostori svojim sadržajima moraju podići kvalitetu života u naselju, a mogu biti trgovine dnevne opskrbe, trafike i suvenirnice, trgovine opreme za ljeto (odjeća, rekviziti za kupanje i sl.), manji uslužni sadržaji (agencije, mjenjačnice...), manji ugostiteljski sadržaji (slastičarne, kafići...), restorani i manje građevine sa turističkim smještajnim kapacitetima do 30 ležajeva.

Smještaj građevina na građevinskoj čestici

Članak 9.

Građevine se mogu smještati na građevinskoj čestici isključivo u planiranim zonama njihove izgradnje i u planom definiranim rubnim površinama.

Na građevinskoj čestici može biti samo jedna stambena, stambeno-poslovna ili poslovna zgrada. Uz stambene zgrade može se smjestiti i pomoćna zgrada.

Članak 10.

Građevinski pravac definira najmanju moguću udaljenost građevine od regulacijskog pravca.

Udaljenost građevinskog pravca od javne prometne površine iznosi u pravilu 5m, odnosno kako je definirano u grafičkom dijelu plana, gdje u izgrađenim dijelovima naselja ta udaljenost može biti i manja.

U izgrađenim dijelovima naselja u slučajevima kad je građevinski pravac definiran postojećom izgradnjom interpolirana zgrada može se podići neposredno uz prometnu površinu, pri čemu se preklapa regulacijska crta i građevinski pravac, odnosno na pravcu sa susjednim građevinama.

U pravilu između građevinskog pravca i regulacijskog je predviđena zona zelenila i parkirališne površine.

U članku 10. dodaje se stavak 5. koji glasi:

Ukoliko čestica graniči s dvije prometnice, udaljenost građevinskog pravca od regulacijskog pravca prema prometnici nižeg ranga iznosi 3,0m. Ako građevna čestica graniči s pješačkim putem, minimalna udaljenost građevinskog pravca od regulacijskog pravca iznosi 3,0m.

Članak 11.

Udaljenost samostojeće zgrade od granice susjedne građevinske čestice ne smije biti manja od $h/2$ pri čemu je h visina građevine.

Poluugrađenu zgradu moguće je graditi na međi dviju čestica uz slijedeće uvjete:

- zid koji se nalazi na međi ne smije sadržavati otvore
- za gradnju na međi potrebno je ishoditi suglasnost vlasnika susjedne čestice

Iznimno, ako uvjeti na terenu onemogućuju gradnju zgrada prema uvjetima definiranim ovim Planom, moguće je odstupanje za gradnju stambenih, pomoćnih i manjih poslovnih zgrada tako da udaljenost zgrade od međe susjedne građevinske čestice može biti najmanje 1,0 m, uz uvjet da se time ne ugrožava sigurnost prometa, kvaliteta života susjeda, te da se ispunе uvjeti iz posebnih propisa.

U članku 11. u stavku 2. dodaje se podstavak 3. koji glasi:

- zid koji se nalazi na međi mora biti udaljen od susjedne građevine najmanje $h/2$ (prema prethodnom stavku), ali ne manje od 3,0 m.

Stavak 3. briše se.

Iza članka 11. dodaje se članak 11.a. koji glasi:

Ako se pomoćne građevine grade kao samostalne, mogu se graditi i neposredno do susjedne granice. U tom slučaju ne dozvoljava se otvaranje otvora uz obvezu izvođenja protupožarnog zida prema susjedu minimalne vatrootpornosti 2 sata.

Voda sa krova navedenih građevina mora se odvesti na vlastitu građevnu česticu.

Članak 12.

Položaj i način izgradnje građevina na građevinskoj čestici mora zadovoljiti sigurnosne uvjete njihove izgradnje i korištenja, odnosno korištenja i zaštite prostora u cjelini. Sve vezano na funkcioniranje sadržaja na građevinskoj čestici poput kolnih i pješačkih pristupa, parkiranja, mogućih potreba vezanih uz manje poslovne prostore i sl. mora biti riješeno na samoj čestici sa dobrim pristupom na javnu prometnu površinu.

Oblikovanje građevina

Članak 13.

Sve planirane zgrade moraju se graditi u čvrstoj gradnji. Pomoćne zgrade uz stanovanje mogu se graditi od čvrstih materijala, ali mogu biti i montažne. Montažne zgrade svojom kvalitetom moraju odgovarati onima građenim sa čvrstom građom.

Krov zgrada može biti kosi te ravni prohodni ili neprohodni. Kosi krov može imati nagib od 18-28 stupnjeva, s pokrovom od crijeva ili sličnim, izuzev salonita. Boja krova mora biti u crvenom tonu (boja opeke). Krovište ne smije imati strehu.

Vijenac krova može biti max. 25 cm istaknut od ruba fasade zgrade, a na zabatu 10 cm. Arhitektonski izraz zgrade mora biti uskladen sa tradicionalnom arhitekturom kraja, a može se ostvariti upotrebom građevinskih i arhitektonskih elemenata (oblika) i detalja koje nalazimo u tradicionalnoj arhitekturi. Također se preporuča bar u manjoj mjeri upotreba kamena kao tradicionalnog građevinskog materijala.

Boje pročelja se preporučaju svijetle i pastelnog kolorita i njima se mogu naglasiti određeni arhitektonski detalji (npr. ulazni dio, otvor, istake i sl.).

Otvori na pročeljima stambenih zgrada mogu biti standardnih dimenzija (preporuča se većih vertikala od horizontala), izrađenih od dobrih materijala otpornih na atmosferilije, koji se u pravilu štite sa griljama. Otvori na ostalim zgradama mogu biti i većih dimenzija, kvalitetno izrađeni i zaštićeni. Na sve otvore moraju biti ugrađeni pragovi i klupčice, a kod zgrada sa poslovnom namjenom moraju biti kameni ili od sličnog materijala.

Pomoćne zgrade zajedno sa stambenim zgradama moraju sačinjavati skladnu arhitektonsku cjelinu.

Uređenje građevinskih čestica

Članak 14.

Uređenju okoliša svih građevina treba posvetiti posebnu pažnju. Neizgrađeni dijelovi građevnih čestica mogu se koristiti kao vrt, a u dijelu između građevnog i regulacijskog pravca obvezno kao ukrasni vrt. Moraju biti što je moguće više ozelenjeni te je potrebno voditi računa gdje saditi bjelogorične biljke radi mogućeg osunčanja zimi, a zaštitne sjene ljeti. Crnogoricu sa gušćom krošnjom treba saditi gdje se traži njihova zaštitna uloga i dekorativnost (uz regulacijski pravac, u smjeru bure...). Dio građevinske čestice uz javne površine mora biti uređen estetski vrijednim biljnim vrstama, a preporuča se sadnja sezonskih i trajnih cvjetnica, koje se moraju redovito održavati.

Obvezna je sadnja autohtonog zelenila, a tek minimalno ostalog koje mora dobro podnosi lokalne klimatske uvijete.

U članku 14. dodaju se stavci 3- i 4. koji glase:

Minimalno 30% površine građevne čestice mora biti ozelenjeno u što se ne uračunavaju drvoredi ili krošnje i drugi zeleni elementi na parkiralištu.

Na građevnoj čestici potrebno je maksimalno sačuvati postojeće drveće. Prilikom definiranja tlocrta građevine u okviru zadanih normi, potrebno je maksimalno respektirati postojeće visoko zelenilo. Ukoliko nije moguće izbjegći uklanjanje određenog broja stabala, potrebno je posaditi odgovarajući broj na slobodnim dijelovima građevne čestice.

Članak 15.

Promet u mirovanju se mora rješavati na građevinskoj čestici čiji dio između regulacijskog i građevinskog pravca treba urediti za smještaj vozila i to minimalno za svaki stan po 1 parkirališno mjesto, odnosno onoliko parkirališnih mjesta koliko je potrebno za obavljanje pojedinih djelatnosti u manjim poslovnim prostorima, a kako slijedi:

- za građevine sa turističko-smještajnim kapacitetima - 1 parkirališno mjesto po apartmanu ili po sobi
- za građevine sa ugostiteljskim sadržajem – 1 parkirališno mjesto na 6 sjedala
- za trgovine – 4 parkirališnih mjesta na 100 m² bruto izgrađene površine građevine
- uslužno-proizvodne djelatnosti – najmanje 2 parkirališna mjesta po građevini i dodatno po 1 parkirališno mjesto na 3 zaposlenih

Za parkirališne površine se preporuča uporaba perforiranih betonskih opločnika sa zasađenom travom u šupljinama. Betonski opločnici se moraju postaviti na kvalitetno izrađenu i stabiliziranu zemljiju podlogu.

Članak 16.

Izgradnja sabirnih jama je dozvoljena na minimalnoj udaljenosti 2,0 m od granica građevinske čestice, a njena okna moraju biti opskrbljena uljnim poklopциma.

Članak 17.

Pristupne staze i terase na razini terena unutar građevinske čestice treba urediti u skladu s uređenjem ostalih dijelova građevinske čestice, što znači materijalima koji će se uklopiti u zelene površine i tradicionalni lokalni izraz.

U članku 17. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

Teren oko građevina, potporni zidovi, terase i sl. moraju se izvesti tako da se max prilagode zatečenom prostoru i ne narušavaju izgled naselja, te da se ne promijeni prirodno otjecanje vode na štetu susjedne čestice i građevina.

Dozvoljena su manja nasipavanja terena u svrhu uređenja građevne čestice i podizanja nivelete zatečenog terena s tim da se bitno ne poremeti zatečeno stanje u odnosu na susjedne građevinske parcele ili pristupne prometne površine.

Članak 18.

Ograda građevinske čestice mora biti postavljena na regulacijskoj liniji, visine do 1,5 m. Ukoliko se gradi od čvrstog materijala njen donji dio može biti visok najviše 1,0m, dok gornji dio mora biti prozračan. Prostor između ukruta gornjeg dijela ograde može se ispuniti zelenilom, metalnom konstrukcijom ili njihovom kombinacijom.

Ograda može biti sva od zelenila (živica), također maksimalno do visine 1,5m. Ukoliko se ograda radi od nekog drugog materijala ona mora imati prije spomenute karakteristike i biti estetski oblikovana.

Ograde među susjednim građevnim česticama se mogu raditi na isti način, uz dogovor susjeda, max. 1,80 m mjereno od najnižeg dijela konačno zaravnatog i uređenog terena.

Vrata ulične ograde se moraju otvarati na parcelu, odnosno nikako na javnu površinu (nogostup).

Visina ogradnog zida je max. 1,80 m mjereno od najnižeg dijela konačno zaravnatog i uređenog terena uz ogradu na nižoj strani.

3. Uvjeti i način gradnje građevina sa manjim poslovnim prostorima

Članak 19.

Manji poslovni prostori se mogu ostvariti u dijelu stambenih zgrada ili u poslovnim zgradama na vlastitim građevinskim česticama pod uvjetom da njihovo funkciranje ili sadržaj nije u koliziji sa stanovanjem kao osnovnom namjenom prostora ili na bilo koji način smanjuje kvalitetu stanovanja.

Sukladno tome, unutar građevinskog područja naselja nije dozvoljena izgradnja sadržaja koji zagađuju zrak, tlo ili vodu, izazivaju buku veću od normi utvrđenih za stambene zone, privlače promet teretnih vozila većih od malih kamiona, ili na bilo koji drugi način negativno utječu na kvalitetu stanovanja.

Članak 20.

Zgrade s poslovnim prostorima mogu se graditi isključivo na građevinskim česticama koje imaju osiguran kolni pristup do parcele min. širine 5,0 m.

~~Iznimno u izgrađenim dijelovima naselja, kada to naslijedena situacija na terenu ne dozvoljava, minimalna širina pristupa na javnu prometnu površinu može biti i manja, ali ne manja od 3,0 m.~~

U članku 20. stavak 2. mijenja se i glasi:

~~Iznimno u izgrađenim dijelovima naselja, kada to naslijedena situacija na terenu ne dozvoljava, minimalna širina pristupa na javnu prometnu površinu može biti i manja, ali ne manja od 3,5 m uz uvjet da duljina pristupa ne prelazi 50 m, odnosno 100 m s ugrađenim ugibalištima na razmaku od 50 m.~~

Članak 21.

Za gradnju zgrada sa poslovnim prostorima potrebno je ispuniti sljedeće uvijete:

- minimalna širina građevinske čestice treba biti 14,0 m
- zgradu treba smjestiti na građevinskoj čestici tako da je minimalna udaljenost od susjedne građevinske čestice, kao i od pristupnog puta, polovica visine građevine, a ne manja od 3,0 m prema susjednim česticama
- max. dozvoljena visina građevine je 9,0 m
- visina i broj etaža uvjetovan je tipom gospodarske djelatnosti.
- maksimalni koeficijent izgrađenosti građevinske parcele iznosi 0,4.

U članku 21. dodaje se podstavak:

- maksimalni koeficijent iskoristivosti građevne čestice iznosi 1,2.

4. Uvjeti uređenja odnosno gradnje, rekonstrukcije i opremanja prometne, telekomunikacijske i komunalne mreže s pripadajućim objektima i površinama

4.1. Uvjeti gradnje prometne mreže

Članak 22.

U sjevernom (većem dijelu) području obuhvata Urbanističkog plana uređenja «Crnopalj»—Novigrad, postoji glavna sabirna prometnica širine 5 m koja prolazi kružno sredinom naselja i na koju se priključuju sve ostale interne prometnice, od kojih su neke planirane da budu dvostruke širine 5 m, a neke jednosmjerne širine 3,5 m, zavisno o mogućnostima prolaza između postojećih ograda privatnih parcela. Taj sustav prometnica se preko glavne sabirne prometnice u jednoj točki spaja na županijsku cestu Ž6019. S južne, izdvojene strane naselja (manji dio), kao glavna sabirna prometnica služi županijska cesta Ž6019 na koju su priključena 3 pristupna puta do građevinskih parcela koje nisu uz samu prometnicu (po dva sa svake strane prometnice). Županijska cesta je širine 6,5 m, a interne prometnice koje se na nju priključuju su širine 3,5 m i služe samo za pristup do građevinskih parcela koje nemaju direktni izlaz na županijsku cestu.

Članak 22. mijenja se i glasi:

Postojeća i planirana prometna mreža u obuhvatu Plana prikazana je na kartografskom prikazu 2.1."Prometna mreža".

Članak 23.

Spoj sabirne prometnice sjevernog dijela naselja na javnu županijsku cestu Ž6019 je već postojeći i prema ovom planu se neće rekonstruirati, ako se ipak ukaže potreba za rekonstrukcijom projektna dokumentacija se mora izraditi u svemu prema Pravilniku o uvjetima za projektiranje i izgradnju prilaza i priključaka na javnu cestu (NN 73/98) i Pravilniku o prometnim znakovima, opremi i signalizaciji na cestama (NN 59/00).

Konstruktivne tehničke elemente za ovaj poprečni priključak treba odrediti na osnovi računskih brzina i gustoće prometa na glavnoj (županijskoj cesti Ž6019) i priključnoj cesti.

Izgradnja spojeva na javnu županijsku cestu ne smije narušiti postojeći režim odvodnje površinskih, procjednih i podzemnih voda u koridoru javne županijske ceste.

Članak 24.

Sve interne prometnice unutar ovog urbanističkog plana imaju poprečne profile širine 5,0 m i 3,5 m bez nogostupa.

Sve horizontalne krivine prometnica na području obuhvata ovog urbanističkog plana uređenja riješene su bez prelaznih krivina. Za minimalni radijus horizontalnih krivina odabran je $R=6,0\text{ m}$.

Dovoljava se maksimalno prilagođavanje prikazanih trasa uvjetima na terenu (visinskim kotama, izgrađenim građevinama, postojećoj vlasničkoj strukturi i sl.)

Članak 24. mijenja se i glasi:

Poprečni profili svih prometnica prikazani su na kartografskom prikazu 2.1."Prometna mreža".

Dozvoljava se maksimalno prilagođavanje prikazanih trasa uvjetima na terenu (visinskim kotama, izgrađenim građevinama, postojećoj vlasničkoj strukturi i sl.).

Članak 24a.

Ukoliko je već formirana katastarska čestica prometnice šira od Planom predviđenog koridora infrastrukturni sustavi, dozvoljava se građevinskim česticama spoj direktno na širi (katastrom) definirani koridor.

Unutar pojedinih prostornih cjelina omeđenih osnovnom prometnom mrežom definiranom ovim planom moguće je formiranje dodatnih prometnih površina - ulica, slijepih ulica i pristupnih puteva tj. kolno-pješačkih površina radi omogućavanja pristupa pojedinim građevnim česticama.

Za formiranje ovakvih puteva potrebno je ishoditi lokacijsku dozvolu i formirati građevnu česticu puta.

Članak 25.

Nivelete svih prometnica treba maksimalno prilagoditi zahtjevima svih planiranih prostornih sadržaja naselja. Iskopani materijal mora se iskoristiti za izradu nasipa i poravnanje postojećeg terena.

Gornji nosivi sloj svih prometnica mora se izvesti kao kolnička konstrukcija fleksibilnog tipa koja se sastoji od nosivog sloja od mehanički nabijenog sitnozrnatog kamenog materijala, od bitumeniziranog nosivog sloja i od habajućeg sloja od asfaltbetona, ili od nosivog sloja od mehanički nabijenog sitnozrnatog kamenog materijala i od bitumeniziranog nosivo habajućeg sloja. Debljina ovih slojeva mora biti takva da kolnička konstrukcija podnese propisano osovinsko opterećenje, što treba odrediti prilikom izrade glavnog projekta prometnica.

4.1.1. Javna parkirališta

Članak 26.

Za potrebe prometa u mirovanju svih prostornih sadržaja koji su obuhvaćeni ovim planom predviđeno je ukupno 17 parkirališnih mjesta s ekomitim parkiranjem izvan kolnika.

U članku 26. stavak 1. mijenja se i glasi:

Za potrebe prometa u mirovanju svih prostornih sadržaja koji su obuhvaćeni ovim Planom predviđeno je ukupno 23 parkirališnih mjesta.

Dozvoljava se izgradnja parkirališta i parkirališnih mjesta izvan područja infrastrukturnih sustava.

Parkirna mjesta unutar obuhvata ovog plana su raspoređena ovisno o potrebama i mogućnostima unutar ovog većinom izgrađenog prostora.

Parkirališta uz prometnicu mogu se izvoditi zasebno od prometnice.

Sva parkirališna mjesta za okomito parkiranje su dimenzija 2,50/5,00 m i planirana su okomito na os kolnika prometnica, a parkirna mjesta za uzdužno parkiranje su dimenzija 2,0/6,0 m.

Parkirališta za osobe sa posebnim potrebama projektirati u skladu sa Pravilnikom o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjenom pokretljivosti (151/05), dimenzijske 3,70/5,00 m odn. 5,90/5,00m.

4.1.2. Trgovi i druge veće pješačke površine

Članak 27.

Svi planirani trgovi kao i sve pješačke površine se moraju planirati, projektirati, izvesti i koristiti kao javne površine, skladno u svim svojim dijelovima te moraju biti površinski obrađeni sa čvrstim materijalima poput kvalitetnih kamenih ploča ili betonskih opločnika.

Izvedba navedenih površina mora također biti kvalitetna, sa dobrim nagibima slivnih površina i dobro pripremljenom podlogom koja može gdje je potrebno podnijeti promet servisnih vozila poput vatrogasnih, servisnih, ambulantnih i sl. Izbor materijala za popločenje svih pješačkih površina se mora vršiti pažljivo kako bi se osim kvalitete izabrani materijal i svojom estetikom prilagodio autohtonim prirodnim i građevinskim materijalima lokacije i šireg urbanog prostora.

Članak 27a.

Koridor šetnice uz more iznosti 3.5 metara. Ukoliko se na pojedinim dijelovima ne može ispuniti uvjet minimalne širine koridora radi imovinsko-pravnih odnosa ili stanja na terenu , dozvoljava se smanjenje koridora šetnice, ali ne na manje od 2.0 metra. Za projekt šetnice potrebno je izraditi idejni i glavni projekt koji će definirati konačni koridor.

Članak 28.

Na trgu i pješačkim površinama se treba ugraditi urbana oprema poput klupa, koševa za smeće, informativnih panoa i sl. Uz površine trgova mogu se saditi stabla bogate i slikovite krošnje koji će biti obilježje trga i svojevrsni prostorni reper. Zelene površine uz trgove moraju biti parkovnog karaktera, dakle zasađene ukrasnim zelenilom i primjerno održavane i njegovane, a one prema kolnim površinama zaštitnog karaktera.

Članak 29.

U smislu skladne realizacije svih planiranih pješačkih površina planom se predviđa mogućnost izrade projektne dokumentacije uređenja javnih površina.

4.2. Uvjeti gradnje telekomunikacijske mreže

Članak 30.

Podzemna telekomunikacijska instalacija izvodi se u cijevima minimalne debljine stjenke 3 mm i minimalnog vanjskog promjera Ø32 mm.

Cijev se polaže u rov dubine 50-60 cm, širine 15-40 cm. Na dno rova polaže se sloj pjeska 0-4 mm u sloju debljine od 5cm. Nakon polaganja cijevi u rov dodajemo pjesak za pokrivanje, a ostali dio rova ispunimo zemljom. Iznad cijevi polaže se traka za označavanje s oznakom "TELEFONSKI KABEL". Cijevi se ne smiju polagati spiralno već ih je potrebno odmatati slobodno, odnosno ne smiju se lomiti ili polagati pod kutom većim od 90° i radijusom savijanja od 1m kod kratkih cijevi. Rebraste cijevi možemo savijati prema uvjetima proizvođača. Cijev ne smije prolaziti ispod nikakvih objekata.

Nakon uvlačenja kabela cijev mora ostati čista radi eventualnog uvlačenja nove trase, što znači da krajevi cijevi moraju biti zabrtvljeni.

Svi dijelovi telekomunikacijske mreže i opreme moraju biti izrađeni od zadovoljavajuće kvalitete materijala. Izvoditelj radova obvezan je pridržavati se Zakona o gradnji i Zakona o preuzimanju Zakona o standardizaciji i drugih važećih zakona, propisa, standarda, uputa i granskih normi.

Članak 31.

Kod prijelaza telekomunikacijskog kabela ispod prometnice telekomunikacijski kabel

položiti u PVC cijev Ø110 mm. Cijev ugraditi u sloj mršavog betona marke MB-15 u debljini

od 30 cm. Cijevi postaviti tako da prelaze vanjski rub kolnika najmanje 50 cm. Prilikom paralelnog vođenja TK kabela i ostalih instalacija, minimalni horizontalni razmak od srednjenačonskih kabela, vodovodnih i kanalizacionih cijevi iznosi 100 cm, a od niskonačonskih kabela i kabela javne rasvjete iznosi 50 cm.

Iza članka 31. dodaje se članak 31.a. koji glasi:

Sve mjesne i međumjesne elektroničke komunikacijske veze (mrežni kabeli, svjetlovodni i koaksijalni kabeli) u pravilu se trebaju polagati u koridorima postojećih odnosno planiranih prometnica. U cilju zaštite i očuvanja prostora te sprječavanja nepotrebnog zauzimanja novih površina težiti objedinjavanju vodova u potrebne koridore. Pri paralelnom vođenju i križanju distribucijske kabelske kanalizacije s ostalim instalacijama treba zadovoljiti međusobne minimalne udaljenosti.

Nova elektronička komunikacijska infrastruktura (EKI) za pružanje javne komunikacijske usluge putem elektromagnetskih valova, bez korištenja vodova, određuje se ovisno o pokrivenosti područja radijskim signalom svih davatelja usluga i budućim potrebama prostora te je planirana postavom baznih stanica i njihovih antenskih sustava na antenskim prihvativa na izgrađenim građevinama i rešetkastim i/ili jednocijevnim stupovima bez detaljnog definiranja (točkastog označavanja) lokacija, vodeći računa o mogućnosti pokrivanja tih područja radijskim signalom koji će se emitirati antenskim sustavima smještenim na te antenske prihvate (zgrade i/ili stupove) uz načelo zajedničkog korištenja od strane svih operatora gdje god je to moguće.

4.3. Uvjeti gradnje komunalne infrastrukturne mreže

Vodoopskrba

Članak 32.

Potrebne količine vode za vodoopskrbu i protupožarnu zaštitu u planiranoj vodovodnoj mreži osiguravaju se priključkom na izgrađeni cjevovod Karin-Pridraga- Novigrad profila Ø300 mm u oknu naznačenom u grafičkom prilogu. Prije priključka vodovodne mreže na postojeći cjevovod mora se izgraditi vodosprema Zubčić.

Članak 33.

Minimalni profil cijevi vodovodne mreže mora biti Ø50 mm, a minimalni profil za dio mreže

~~na kojem su razmješteni protupožarni hidranti mora biti Ø100 mm. Vodovodna mreža na~~

~~ejekupnom obuhvatu mora se izgraditi od kvalitetnih vodovodnih cijevi, npr. od lijevanoželjeznih cijevi (nodularni lijev ili duktil), u svemu prema uvjetima koje će odrediti nadležno komunalno poduzeće.~~

~~Pri projektiranju potrebno je predvidjeti vodovodna okna sa reduktorima tlaka za dionice gdje je tlak na mjestu kućnog priključka veći od 5,0 bara uz uvjet da izlazni tlak ne bude manji od 1,5 bar, te da hidranti imaju potreban tlak.~~

~~Vodovodna okna moraju imati raspoloživu visinu min. 1,8 m, a kroz zidove ne smiju prolaziti cijevi, već FF komadi.~~

Članak 33. mijenja se i glasi:

Nova vodovodna mreža planira se od cijevi iz nodularnog lijeva (duktlnih) za profile jednake ili veće od NO 80mm, a za manje profile od pomicanih čeličnih cijevi. Vanjsku izolaciju jednih i drugih cijevi treba odrediti prema stupnju agresivnosti okolnog tla i utjecaju elektroenergetskih postrojenja.

Kod paralelnog vođenja vodovoda s drugim instalacijama, vodovod i elektroenergetski kabeli moraju se predvidjeti na suprotnim stranama kolnika. Minimalni razmaci vodovoda i drugih instalacija u horizontalnoj projekciji moraju iznositi:

- od visokonaponskog kabela najmanje 1,5m,
- od niskonaponskog kabela najmanje 1,0m,
- od TK voda najmanje 1,0m
- od kanalizacije najmanje 2,0m u horizontalnoj projekciji između stjenki cijevi, odnosno, ako zbog posebnih uvjeta to nije moguće postići.

Vodovod se obavezno planira iznad kanalizacije, a samo iznimno i kad nije moguće drugačije, i to uz posebno tehničko-projektno rješenje zaštite vodovoda, može se dopustiti odstupanje od tog pravila kao i smanjenje razmaka u slučaju paralelnog vođenja. Cjevovode planirati u nogostupu ili zelenom pojasu dalje od drveća i njihovog korijenja, a u kolniku se smiju planirati samo kod prelaska s jedne na drugu stranu prometnice. Iznimno,

u slučaju manje važnih (sporednih) prometnica unutar obuhvata Plana, dozvoljava se planiranje cjevovoda u kolniku, kad su uvjeti takvi da ne postoji raspoloživi prostor u nogostupu ili zelenom pojusu.

U korištenju nogostupa ili zelenog pojasa, vodovodu treba dati prednost u odnosu na druge instalacije, jer u slučaju kvara jedino kod vodovoda, ako je smješten u kolniku, nastaje iznenadni faktor oštećenja asfalta, ugrožavanje prometa i opasnosti (izdizanje kolnika, voda na kolniku s mogućnosti poledice, ulegnuće kolnika i sl.). Može doći do otežanog pristupa za popravak vodovoda i izvođenje kućnih priključaka (elektro i TK kabeli) koji su plići, tako da se u slučaju otkopavanja vodovoda događaju i oštećenja podzemnih kablova pri čemu postoji i opasnost od napona.

Vodovodna mreža u načelu ne smije prolaziti parkiralištem, a to je izričito zabranjeno ako na takvim mjestima postoji mogućnost izvođenja vodovodnih priključaka. Poklopci vodomjernih okana i kape uličnih ventila ne smiju biti na parkiralištu tj. moraju biti na uvijek dostupnom mjestu (izvan kolnika, na pješačkoj ili zelenoj površini).

Potrebno je, za svaki dio ulične vodovodne mreže koji bi se samostalno realizirao, zatražiti prethodne vodovodne uvjete te ishoditi suglasnost odnosno potvrdu nadležnog tijela u postupku ishođenja akata za građenje. Postavljanje, rekonstrukciju, sanaciju ili gradnju drugih infrastrukturnih građevina potrebno je izvršiti u skladu s posebnim uvjetima nadležnog tijela, kojima se uvjetuju i definiraju prostorni odnosi i rješenja u odnosu na druge instalacije (horizontalni razmaci, križanja, preklapanja trasa i dr.).

Protupožarna zaštita zone rješava se putem protupožarnih hidranata čija se međusobna udaljenost i najmanji profil dovodne cijevi određuju u skladu s važećim Pravilnikom o hidrantskoj mreži za gašenje požara.

Članak 34.

Vodoopskrbna mreža može se izgraditi i izvan koridora infrastrukturni sustavi.

Ukoliko tehničkim rješenjem pri izradi projekta vodoopskrbne ili nekih drugih infrastrukturnih mreža nije moguće poštovati trase dane planom, dozvoljava se izdavanje akta za gradnju neovisno o trasama danim u Planu. Za izgradnju mreže izvan koridora infrastrukturni sustavi Investitor mora riješiti imovinsko pravne odnose.

~~Dubina polaganja vodovodnih cijevi mora iznositi min.1,2 m od tjemena cijevi do gornje razine uređenog terena. Moguća odstupanja od preporučenih dubina su 20 cm.~~

~~Dno rova na koje se polažu vodovodne cijevi i nadsloj iznad tjemena cijevi moraju se izvesti od kvalitetnog sitnozrnatog materijala i zbiti na zahtjevani modul stišljivosti. Sva križanja vodovodnih cijevi sa drugim komunalnim infrastrukturnim instalacijama moraju se u pravilu izvesti pod pravim kutem uz obveznu zaštitu cijevi u dužini od min. 1,5 m lijevo i desno od križanja. Vodovodne cijevi treba voditi iznad kanalizacijskih cijevi min. 20 cm. Nakon montaže svi cjevovodi moraju se ispitati na tlak, te izvršiti ispiranje i dezinfekcija.~~

U članku 34. stavak 3. i 4. brišu se.

Članak 35.

~~Kod projektiranja i građenja vodovodne mreže treba pokušati osigurati minimalne razmake od ostalih komunalnih instalacija: od kolektora otpadnih fekalnih voda 2,0m (iznimno u~~

krivinama 1,5m); od kolektora oborinskih voda i elektrovodova VN 1,5m; od elektrovodova NN i t^et vodova 1,0 m, odnosno u skladu sa posebnim uvjetima javno pravnih tijela.

Članak 35. briše se.

Članak 36.

Za protupožarnu zaštitu mora se izgraditi hidrantska mreža. Hidranti trebaju biti nadzemni, montirani u zelenim površinama uz rub nogostupa, osim iznimno na mjestima gdje to nije moguće zbog nedostatka prostora i uskih koridora prometnica. Međusobna udaljenost hidranata kao i udaljenost hidranta od bilo koje vanjske točke građevine, odnosno štićenog prostora, propisana je Pravilnikom o hidrantskoj mreži za gašenje požara. Hidrantska mreža mora biti izvedena u skladu sa uvjetima koje će propisati MUP prilikom izrade glavnog projekta.

Članak 36. briše se.

Članak 37.

Svaki predviđeni prostorni sadržaj mora imati vlastito vodomjerilo i potpuno odvojenu vlastitu vodovodnu instalaciju. Svi elementi i uređaji vodovodne instalacije nakon vodomjerila moraju biti za radni tlak od 8 bara. Tip, položaj i način izvedbe vodomjerila treba projektirati tako da je u skladu sa uvjetima komunalnog poduzeća.

Članak 37. briše se.

Odvodnja otpadnih voda

Članak 38.

Oborinska i fekalna kanalizacija mreža može se izgraditi i izvan koridora infrastrukturni sustavi.

Ukoliko tehničkim rješenjem pri izradi projekta oborinske i fekalne kanalizacije ili nekih drugih infrastrukturnih mreža nije moguće poštovati trase dane planom, dozvoljava se izdavanje akta za gradnju neovisno o trasama danim u Planu. Za izgradnju mreže izvan koridora infrastrukturni sustavi Investitor mora riješiti imovinsko pravne odnose.

Na cjelokupnom području obuhvata mora se izgraditi razdjelni sustav odvodnje otpadnih voda. Fekalna kanalizacija priključuje se na sustav odvodnje naselja Novigrad nakon njegove potpune izgradnje i stavljanja u funkciju uređaja za pročišćavanje planiranog na području Gajine. Oborinska kanalizacija podjeljena je na nekoliko manjih sustava od kojih svaki u najnižoj točki završava sa separatorom masti i ulja, te upojnim bunarom.

Upojne jame mogu se graditi i izvan koridora infrastrukturni sustavi.

Članak 39.

Kanalizacijski sustav fekalnih voda mora zadovoljiti maksimalan broj korisnika i moguću količinu otpadnih voda. Fekalne otpadne vode iz svih prostornih sadržaja odvode se gravitacijski mrežom kolektora do najniže točke, odnosno crpne stanice na obali, a zatim tlačnim cjevovodom do prekidnog okna na najvišoj koti na ulazu u naselje. Od prekidnog okna fekalne vode se gravitacijskim cjevovodom odvode do izgrađenog glavnog kolektora u Novigradu.

Crpnu postaju izvesti kao podzemnu vodonepropusnu betonsku građevinu opremljenu s dvije crpke za fekalnu vodu te potrebnom automatikom za samostalan i naizmjenični rad.

Vidljivu površinu poklopaca šahtova koji su smješteni unutar površina trgova potrebno je izvesti u materijalu identičnom završnoj oblozi površine trgova. Priključci iz svakog prostornog sadržaja moraju se izvesti u okno min. profilom $\varnothing 160$ mm i min. padom $I=0,5\%$.

Reviziona okna potrebno je izvesti na maksimalnoj udaljenosti od 40 m, te svim horizontalnim i vertikalnim lomovima, a konačan raspored okana odredit će se u ovisnosti o potrebnim priključcima i padovima terena.

Članak 40.

Oborinske otpadne vode skupljaju se otvorenim rigolima do kišnih vodolovnih grla iz kojih se voda ispušta u kolektore. Kolektorima se voda odvodi do separatora ulja i masti iz kojih se pročišćena voda preko upojnih bunara infiltracijom upušta u tlo. Na svakom podsustavu oborinske odvodnje treba dimenzionirati separator prema pripadajućem slivnom području, količinama oborina, propusnosti tla i razini podzemne vode.

Separatori moraju biti izrađeni prema EN sa integriranim taložnikom, te atestirani.

Poprečne nagibe cesta projektirati da se omogući kvalitetna odvodnja. Ukoliko se prilikom projektiranja ceste pojavi konkavna vertikalna krivina napokrivena slivnikom obvezno se mora izvesti slivnik u tjemenu krivine i reviziono okno. Prometnica mora osigurati i dovoljan uzdužni nagib posebno između podsustava. Okna slivnika izvoditi min. dubine 1,2 m sa

taložnikom min. visine 20 cm; odvodnom cijevi min. profila $\varnothing 160$ mm i min. padom $I=0,5\%$.

Na svako okno oborinske odvodnje treba priključiti minimalno jedno vodolovno grlo. Reviziona okna se izvode na svim horizontalnim i vertikalnim lomovima trase. Na mjestima gdje je trasa u pravcu ugrađuju se propusna okna na maksimalnoj udaljenosti 40 m što je neophodno za funkcioniranje i održavanje kanalizacijskog cjevovoda.

Na predmetnom području postoji vododerina u prirodnoj brdskoj depresiji gdje postoji mogućnost pojavljivanja površinskih tokova uslijed značajnijih oborina čiji položaj je označen u grafičkom prilogu. Vododerina u naravi nema jasno izraženo korito, ali se može očekivati koncentrirani dotok u nizvodnom dijelu posebno na dionicama na kojima je tok presječen prometnicama. Stoga je planom potrebno predvidjeti evakuaciju voda do uljeva u more izgradnjom adekvatnih propusta na mjestima presijecanja prometnica, te osiguranjem koridora po najnižim kotama terena ili izgradnjom oborinske odvodnje dovoljno velikih profila koji će omogućiti nesmetan prihvatanje koncentriranog površinskog toka i protjecanje do mora bez ugrožavanja okolnog zemljišta.

Članak 41.

Kolektori otpadnih fekalnih i oborinskih voda polazu se uglavnom u trupu kolnika prometnice. Tlačni cjevovod se polaze paralelno sa gravitacijskim kolektorm. Profili i

padovi kolektora moraju se odabrat na način da se osigura potrebni protočni kapacitet i brzina otjecanja koja je dovoljna za ispiranje cijevi i kod malih dotoka tako da se onemogućava taloženje u cijevima. Za odvodnju otpadnih fekalnih voda planiraju se

kolektori min. profila Ø200 mm uz minimalni uzdužni pad od $I_{min}=0,5\%$. Za odvodnju

otpadnih oborinskih voda planiraju se kolektori min. profila Ø250 mm uz minimalni uzdužni

pad od $I_{min}=0,4\%$. Dubina polaganja cijevi odvodnje od nivelete kolnika do tjemena cijevi za je minimalno 1,2 m. Svi kolektori moraju se izvesti od kvalitetnog vodonepropusnog materijala sa nepropusnim brtvama. Ukoliko zbog nepovoljne konfiguracije terena, ili drugih razloga projektant položi cijev pliće (08-1,0 m od nivelete prometnice do tjemena cijevi) cijevi treba zaštititi adekvatnim slojem armiranog betona u punoj širini rova.

Posteljica min. debljine 10 cm na koju se polažu kolektorske cijevi na dno rova i nadstoj iznad tjemena cijevi min. debljine 30 cm moraju se izvesti od kvalitetnog sitnozrnatog materijala i zbiti na zahtjevani modul stišljivosti.

Udaljenost fekalnih kolektora od vodovodnih cijevi mora biti min. 2,0m osim iznimno 1,5m na dionicama gdje to zbog skučenog prostora i uskih koridora prometnica nije moguće. Udaljenost kolektora oborinskih voda od vodovodnih cijevi mora biti min. 1,5m.

Na mjestima križanja sa vodoopskrbnim cjevovodom kolektori fekalne i oborinske kanalizacije postavljaju se ispod cjevovoda pitke vode.

Članak 42.

Do realizacije sustava javne odvodnje sa uređajem za pročišćavanje moguće je realizacija pojedinačnih objekata sa prihvatom otpadnih voda u vodonepropusne sabirne jame s odvozom prikupljenog efluenta putem ovlaštene osobe ili izgradnja objekata s ugradnjom uredaja za pročišćavanje sanitarnih otpadnih voda i ispuštanjem pročišćenih sanitarnih otpadnih voda u prirodni prijemnik (upojna građevina), a sve ovisno o uvjetima na terenu uz suglasnost i prema uvjetima Hrvatskih voda. Svako ispuštanje pročišćenih otpadnih voda u podzemlje dozvoljeno je uz uvjet da je osigurano neizravno ispuštanje putem upojne građevine sa procjeđivanjem kroz zemlju ili potpovršinske slojeve bez ugrožavanja okolnih objekata i površina, te bez utjecaja na zonu kupanja. U obalnom pojasu-područje plaža, do realizacije sustava javne odvodnje sa uređajem za pročišćavanje otpadnih voda moguća je realizacija pojedinačnih građevina samo sa prihvatom otpadnih voda u vodonepropusne sabirne jame i odvozom putem ovlaštenog pravnog subjekta, a sve ovisno o uvjetima na terenu uz suglasnost i prema uvjetima Hrvatskih voda. Svi potrošači koji ispuštaju otpadne vode kvalitete različite od standarda komunalnih otpadnih voda, dužni su imati predtretman otpadnih voda do standarda komunalnih otpadnih voda. Upojni bunari u obalnom pojasu nisu prihvatljivo rješenje zbog utjecaja mora i nemogućnosti upoja. Također se ne dopušta utjecaj pročišćenih otpadnih voda na plažu, odnosno obalno more koje se koristi za kupanje i rekreaciju zbog opasnosti od povećanih mikrobioloških pokazatelja (*Escherichia coli*), te utjecaja na zdravlje ljudi. Izvedba ispusta na plaži i obalnih ispusta također nije prihvatljivo rješenje.

U članku 42. dodaje se stavak 2. koji glasi:

Sabirne jame moraju se izvesti na udaljenosti od min. 5,0m od vodoopskrbnog cjevovoda. Po izgradnji sustava javne odvodnje, odvodnju otpadnih i fekalnih voda riješiti priključenjem na isti, izravno, a ne preko sabirne jame, a sabirnu jamu potrebno je poništiti.

Članak 43.

Na oborinsku odvodnju većih manipulativnih površina, parkirališta i garaža kapaciteta preko 10 parkirališnih mjesa, te površina gdje postoji povećana opasnost od izljevanja ulja i nafta, moraju se ugraditi separatori masti i ulja, kako bi se vode sa tih površina pročistile prije upuštanja u tlo preko upojnih bunara.

U članku 43. dodaju se stavci:

Kod građevina koje imaju izražen pojačani udio masnoća u otpadnim vodama (npr. restorani) potrebno je prije priključenja na javni sustav odvodnje ugraditi odgovarajući mastolov – gravitacijski skupljač ulja.

Svim potrošačima koji ispuštaju otpadne vode kvalitete različite od standarda komunalnih otpadnih voda propisuje se obveza izrade predtretmana otpadnih voda do standarda komunalnih otpadnih voda.

Otpadne vode iz bazena ne smiju se spajati na javni sustav odvodnje.

Na svim lomovima trase kanalizacijskih vodova obavezno izvesti reviziona okna kao i kod svih mjesa priključenja. Za cijevni sustav kanalizacije koristiti PVC cijevi, polietilenske cijevi (PEHD) ili poliesterske (PES) cijevi.

Sve građevine moraju biti udaljene minimalno 3,0m od kanalizacijskog sustava cijelom duljinom trase.

Elektroopskrba i vanjska rasvjeta

Članak 44.

Trase elektroenergetskih kabela međusobno uskladiti, tako da se što je više moguće polažu u zajednički kabelski kanal. U zajedničkom kabelskom kanalu treba zadovoljiti međusobne minimalne udaljenosti.

Za polaganje srednjenačinskog kabela, niskonačinskog kabela i kabela javne rasvjete vrši se iskop kanala dubine 80 cm, minimalne širine kanala u dnu 40cm.

Prije polaganja kabela potrebno je iz iskopanog kanala dubine 80cm odstraniti kamenje, poravnati dno kanala te izraditi posteljicu od kamene prašine u sloju debljine 10cm. Nakon polaganja kabela zasuti ga kamenom prašinom u sloju debljine 15 cm, a preostali dio kanala zasipati usitnjrenom zemljom ručno u sloju debljine 30 cm, a potom zemljom iz iskopa.

U kanal iznad kabela na dužini 0,4 m položiti vrpcu upozorenja "POZOR ENERGETSKI KABEL", a na dubini 0,6 m bakreno uže Cu 50 mm².

Projektirani NN kabeli će se polagati u kabelski kanal dubine 0,8 m i 1,0 m.

Na prijelazu preko ceste kabeli se polažu u zabetoniranu PVC cijev Ø160 mm, odnosno

Ø110 mm za uzemljivač i kabele javne rasvjete, a kanal treba biti dubine 1,0m.

Stupovi javne rasvjete na dijelu zone obuhvata izrađeni od INOX-a moraju biti predviđeni za zonu vjetra III. Svi dijelovi elektroopskrbne mreže i vanjske rasvjete moraju biti izrađeni u zadovoljavajućem stupnju mehaničke zaštite, dijelovi mreže i opreme koji su izloženi vlazi moraju biti izrađeni min. u stupnju mehaničke zaštite IP 54.

Dozvoljeni pad napona do potrošača mora biti u skladu sa Pravilnikom o normiranim naponima za distribucijske niskonaponske mreže i električnu opremu od 02-ožujka 2002.

Projektnu dokumentaciju potrebno je izraditi u skladu sa navedenim uvjetima, a sve prema važećim elektroenergetskim biltenima HEP-a.

Izvoditelj radova obvezan je pridržavati se Zakona o gradnji i Zakona o preuzimanju Zakona o standardizaciji i drugih važećih zakona, propisa, standarda, uputa i granskih normi. Prije početka radova naručitelj je dužan imenovati Nadzornog inženjera koji će vršiti stalni nadzor nad izgradnjom elektroenergetske građevine.

Članak 45.

- Približavanje i križanje SN kabela s drugim instalacijama

Na dijelu trase gdje se energetski kabeli polažu u zajednički kabelski rov s drugim energetskim kabelima minimalna vodoravna udaljenost među njima mora iznositi 20 cm.

U slučaju križanja projektiranih 20 kV kabela s drugim energetskim kabelima, minimalni okomiti razmak među njima treba iznositi 20 cm.

Na prijelazima preko prometnica, kao i na svim onim mjestima gdje se mogu očekivati veća mehanička naprezanja sredine, odnosno mogućnost mehaničkog oštećenja, kabelski vodovi polažu se u kabelsku kanalizaciju, ukoliko nisu specijalne konstrukcije. Minimalni nazivni (unutrašnji) promjer cijevi mora biti za 1,5 puta veći od promjera kabela, a preporučuje se promjer cijevi 160 mm za kabele nazivnog napona U0/U - 0,6/1kV, 200 mm za kabele nazivnog napona U0/U - 12/20kV i U0/U - 20/35kV i 110 mm za signalne kabele i uzemljivač. U slučaju da se duž trase projektiranih 20 kV kabela nalaze TK i vodovodne instalacije treba se kod polaganja projektiranih kabela pridržavati sljedećih uvjeta:

- U slučaju da se projektirani 20 kV kabeli približavaju TK kabelima, minimalna vodoravna udaljenost između najблиžih energetskih kabela i TK kabela treba iznositi minimalno 0,5 m. Ukoliko se ta udaljenost ne može održati, treba na mjestima približavanja, energetske kabele položiti u željezne cijevi, a TK kabele u PVC ili betonske cijevi.

- U slučaju križanja projektiranih 20 kV energetskih kabela i TK kabela minimalna okomita udaljenost između energetski i TK ne smije biti manja od 0,5 m. Kut križanja između energetskih i TK kabela je u pravilu 90° , ali ne smije biti manji od 45° . Nije dopušten prolaz energetskih kabela kroz zdence TK kabelske kanalizacije, kao i prijelaz ispod, odnosno iznad zdenca.

Minimalni vodoravni razmak pri paralelnom energetskog kabela i vodovoda iznosi 0,5m odnosno 1,5 m za magistralni vodoopskrbni cjevovod. Ovo rastojanje se može smanjiti do 30% ukoliko se obje instalacije zaštite specijalnom mehaničkom zaštitom.

Na mjestu križanja, kabel može biti položen iznad ili ispod vodovoda, ovisno o visinskom položaju cijevi. Okomiti razmak između kabela i glavnog cjevovoda mora iznositi najmanje 0,5 m, a kod križanja kabela i priključnog cjevovoda razmak mora iznositi najmanje 0,3 m.

Ukoliko je u oba slučaja križanja manji razmak, potrebno je energetski kabel zaštititi od mehaničkog oštećenja, postavljajući ga u zaštitnu cijev, tako da je cijev dulja za 1m sa svake strane mesta križanja. Minimalni vodoravni razmak pri paralelnom polaganju energetskog kabela i kanalizacije iznosi 0,5 m za manje kanalizacijske cijevi ili kućne priključke odnosno 1,5 m za magistralni kanalizacijski cjevovod profila jednakog ili većeg

od $\varnothing 0,6/0,9$ m (razmak između najbližih vanjskih rubova instalacije). Na mjestu križanja

kabel može biti položen samo iznad kanalizacijskog cjevovoda i to u zaštitnim cijevima čija je duljina 1,5 m sa svake strane mesta križanja, a udaljenost od tjemena kanalizacijskog profila min. 0,3 m. U slučaju kada se tjeme kanalizacijskog profila nalazi na dubini od min. 0,8 m, dodatna mehanička zaštita izvodi se postavljanjem TPE cijevi odgovarajućeg promjera u sloju mršavog betona. Kada je tjeme kanalizacijskog profila na dubini manjoj od 0,8 m dodatna mehanička zaštita kabela izvodi se postavljanjem Fe cijevi odgovarajućeg promjera u sloju mršavog betona.

Provlačenje kabela kroz, iznad i uz vodovodne komore, hidranata te kanalizacijskih okna ili sливника - nije dopušteno.

Članak 46.

- Približavanje i križanje NN kabela s drugim instalacijama

Pri polaganju energetskog kabela u isti kabelski kanal razmak između kabela u istom kabelskom kanalu treba iznositi minimalno 10 cm.

Ako na trasi kojom prolaze NN kabeli postoje vodovodne i TK instalacije potrebno je kod polaganja kabela pridržavati se sljedećih uvjeta:

Prilikom približavanja energetskih kabela i vodovodnih cijevi, vodoravna udaljenost između energetskog kabela i glavnog cjevovoda treba iznositi minimalno 50 cm.

U slučaju križanja energetskih kabela s vodovodnim cijevima minimalni okomiti razmak među njima treba iznositi minimalno 50 cm za glavni cjevovod, a 30 cm za priključni

cjevovod. Ako se ova udaljenost ne može postići treba energetski kabel postaviti u okiten cijev, tako da je cijev duža za 1m sa obje strane križanja.

Minimalni vodoravni razmak pri paralelnom polaganju energetskog kabela i kanalizacije iznosi 0,5 m za manje kanalizacijske cijevi ili kućne priključke odnosno 1,5 m za magistralni

kanalizacijski cjevovod profila jednakog ili većeg od Ø0,6/0,9 m (razmak između najbližih

vanjskih rubova instalacije). Na mjestu križanja kabel može biti položen samo iznad kanalizacijskog cjevovoda i to u zaštitnim cijevima čija je duljina 1,5 m sa svake strane mesta križanja, a udaljenost od tjemena kanalizacijskog profila min. 0,3 m. U slučaju kada se tjeme kanalizacijskog profila nalazi na dubini od min. 0,8 m, dodatna mehanička zaštita izvodi se postavljanjem TPE cijevi odgovarajućeg promjera u sloju mršavog betona. Kada je tjeme kanalizacijskog profila na dubini manjoj od 0,8 m dodatna mehanička zaštita kabela izvodi se postavljanjem Fe cijevi odgovarajućeg promjera u sloju mršavog betona. Provlačenje kabela kroz, iznad i uz vodovodne komore hidranata te kanalizacijskih okna ili slivnika - nije dopušteno.

U slučaju da se projektirani 0,4 kV kabeli približavaju TK kabelima, minimalna vodoravna udaljenost između najbližih energetskih i TK kabela treba iznositi minimalno 0,5m. Ukoliko se ta udaljenost ne može održati, treba na mjestima približavanja, energetske kabele položiti u željezne cijevi, a TK kabele u PVC ili betonske cijevi.

U slučaju križanja projektiranih 0,4 kV energetskih kabela i TK kabela minimalna okomita udaljenost između najbližih energetskih i TK kabela treba iznositi 0,5 m Ako se ta udaljenost ne može održati, treba na mjestima križanja, energetske kabele postaviti u željezne cijevi, a TK kabele u PVC ili betonske cijevi dužine 2-3 m. I u ovom slučaju minimalna okomita udaljenost između energetskih i TK ne smije biti manja od 0,3 m. Kut križanja između energetskih i TK kabela je u pravilu 90°, ali ne smije biti manji od 45°.

Nije dopušten prolaz energetskih kabela kroz zdence TK kabelske kanalizacije, kao i prijelaz ispod, odnosno iznad zdenca.

Članak 47.

Uvjeti za izvođenje priključaka

- Obzirom na opterećenje i vrstu potrošača, vanjski priključak izvesti će se kao trofazni podzemni sa kabelom minimalnog presjeka PP00-A 4x35 mm² 1 kV, odnosno prema uvjetima HEP "Distribucija" DP "Elektra" Zadar.
- Svaki objekt individualne izgradnje, kao građevinska cjelina mora imati vlastiti vanjski priključak izведен podzemno kabelom iz trafostanice ili iz kabelskog razvodnog ormara (KRO).
- KPMO objedinjuje funkciju priključka i mjernog mesta u čijem sastavu su mjerni uređaji jednog građevinskog objekta.
- Preporučuje se KPMO postavljati na pročelje građevine, na prikladnom i pristupačnom mjestu. Visina od gazišta do prozorčića za očitanje stanja električnog brojila iznosi maksimalno 1,70 m.
- Potrošači kategorije potrošnje "kućanstvo" i ostali potrošači na 0,4 kV ugrađuju u sustav svoje instalacije ograničivač strujnog opterećenja - limitator.

- Ograničivač strujnog opterećenja treba ugrađivati na dostupnom mjestu, električki spojiti između električnog brojila i osigurača u smjeru trošila, u sklopu instalacijskog razvodnog ormarića -razdjelnika ili odvojeno u neposrednoj blizini razdjelnika (razvodne ploče).
- Ograničavač strujnog opterećenja mora biti plombirano plombom isporučitelja električne energije.

Članak 47a.

Na području obuhvata Plana određena je načelna lokacija za jednu transformatorsku stanicu. Broj transformatorskih 10(20)/0,4 kV stanica nije konačan, te se ostavlja mogućnost izmjene lokacija i mogućeg povećanja broja transformatorskih stanica. Smještaj i broj elektroenergetskih objekata moguće je mijenjati u skladu sa stvarnim zahtjevima i potrebama, a takve izmjene neće se smatrati izmjenom ovog Plana. Trafostanica 10(20)/0,4 kV će se graditi na zasebnoj građevnoj čestici kao montažna ili zidana slobodnostojeća građevina. Za potrebe izgradnje trafostanice treba osigurati zasebnu parcelu minimalne površine 40 m² na način da trafostanica bude minimalno udaljena 3m od prometnice i 1m od susjednih granica građevne čestice. Sve trafostanice 10(20) kV/0,4 izvodić će se prema potrebama korisnika odnosno prema zahtjevu za izgradnjom na dijelu područja. Lokacije trafostanica treba odabrati tako da imaju osiguran pristup vozilom radi izgradnje, održavanja i upravljanja. Nove trafostanice graditi će se za kabelske priključke na srednjem naponu i kabelske rasplate na niskom naponu.

5.1 Uvjeti uređenja javnih zelenih površina i obalnog pojasa

Članak 48.

Postojeće zelene površine je potrebno obnoviti i dopuniti novim biljnim fondom. Novi izgled obnovljenih i dopunjениh zelenih površina mora biti u skladu sa zelenilom šireg prostora.

Sve planirane zelene površine moraju biti zatravljene vrstom trave koja je otporna na lokalne klimatske uvijete u mjeri i na način da se održi prirodni autohtonji izgled lokacije.

Na svim površinama potrebno je saditi drveće i grmlje autohtonog karaktera, također otporno na lokalne prilike, gусте i bogate krošnje.

U zoni zelenila, a uz pješačke površine može se postaviti urbana oprema poput klupa, koševa za smeće, rasvjetnih tijela i sl..

Sve zelene površine nakon sadnje je potrebno njegovati i održavati.

Članak 49.

Obalni pojasi u području obuhvata Plana je predviđen kao uređena morska plaža i uređen prostor neposredno povezan s morem nadziran i pristupačan svima pod jednakim uvjetima s kopnene i morske strane uključivo i osobama smanjene pokretljivosti.

Prostor je moguće većim dijelom urediti promjenom prirodnog obilježja, te infrastrukturno i sadržajno (tuševi, kabine, sanitarni, ugostiteljski i sl. sadržaji) opremiti.

U zoni uređene morske plaže, uz osnovnu namjenu omogućava se izgradnja i uređenje pratećih sadržaja u funkciji kupanja i rekreacije, te postavljanje kioska i pokretnih naprava uz poštivanje sljedećih uvjeta:

- nasipavanje obalnog pojasa radi oblikovanja javnog prostora za sunčanje uskladiti sa zatećenom morfolologijom prirodne obale
- osigurati prohodnost javnog dužobalnog pojasa
- predvidjeti postavu tuševa, kabina za presvlačenje i sanitarnih čvorova sukladno važećim standardima i Pravilniku za javne plaže
- ugostiteljske objekte planirati u paviljonskom rasporedu uz uvjet da izgrađenost prostora ne bude veća od 5% površine u funkciji zone
- respektirati postojeće zelenilo i oblikovno ga ukomponirati u planiranu prostornu koncepciju.

Članak 50.

Preporuča se uređenje zelenih površina definirati izradom projekta krajobraza, a prema smjernicama ovog plana.

5.2. Mjere zaštite kulturno-povijesnih cjelina i građevina ambijentalnih vrijednosti

Članak 50a.

U slučaju pronalaska bilo kakvih arheoloških nalazišta ili nalaza prilikom izvođenja bilo kakvih građevinskih i drugih radova na predmetnom području, izvođač je dužan zaustaviti radove i o tome obavijestiti *Konzervatorski odjel u Zadru*.

U članku 50.a dodaje se stavak 2. koji glasi:

Dio obuhvata Plana označen na kartografskom prikazu 3. "Uvjeti korištenja, uređenja i zaštite" nalazi se unutar obuhvata kulturno povijesne cjeline Novigrada koja je upisana u registar kulturnih dobara RH pod brojem Z-5197. U cilju zaštite spomeničke vrijednosti kulturno povijesne cjeline, zaštićeni dio obuhvata štiti se od gradnje i uređuje kao zaštitno zelenilo.

Iza članka 50.a dodaje se članak 50.b. koji glasi:

Područje obuhvata Plana nalazi se unutar područja ekološke mreže, i to područja očuvanja zančajna za ptice (POP) HR1000023 Sjeverozapadna Dalmacija i Pag. Mjere zaštite područja ekološke mreže provode se u skladu s važećom "Uredbom o ekološkoj mreži i nadležnostima javnih ustanova za upravljanje područjima ekološke mreže" te u skladu sa važećim smjernicama o upravljanju područjima ekološke mreže. Postojeći i planirani sadržaji unutar obuhvata Plana nemaju značajan nepovoljni utjecaj na ekološku mrežu.

Područje obuhvata Plana nalazi se na području šumske gospodarske jedinice "Novigrad". Prilikom realizacije planiranih sadržaja unutar obuhvata Plana potrebno je u najvećoj mogućoj mjeri zadržati i zaštititi postojeće visoko zelenilo.

6. Postupanje s otpadom

Članak 51.

Otpad se mora skupljati na vlastitim građevinskim česticama pojedinih građevina te u skladu sa komunalnim redom Općine Novigrad odvoziti na odlagalište u blizini naselja Novigrad.

Kako je Prostornim planom uređenja općine Novigrad definirano da je ovo postojeće odlagalište potrebno sanirati, nakon njegove sanacije otpad će se odvoziti na planiranu lokaciju transfer-stanice za prikupljanje i selekciju sa pres-kontejnerima i reciklažnim dvorištem, te na istoj organizirati prikupljanje otpada sa primarnom selekcijom.

Selekcijom će se uspostaviti sustav odvojenog sakupljanja neopasnog tehnološkog otpada (metali, papir, staklo itd.) kako bi se recikliranjem doobile sekundarne sirovine za ponovno korištenje.

Mjesta sakupljanja otpada moraju biti zaštićena od pogleda, a predlaže se njihovo „sakrivanje“ zelenilom.

Također moraju biti dostupna za vozila, dakle u blizini prometnica.

Materijal kojim će se obraditi mora biti čvrst, otporan na habanje i glatkih površina kako bi se što je moguće bolje čistio. Lokacije mjesta za odlaganje otpada ne smiju biti na frekventnim komunikacijama i blizu ugostiteljskih i smještajnih sadržaja. Ukoliko je neminovna njihova izvedba blizu spomenutih sadržaja moraju se dobro zaštititi kako bi se sprječili neugodni mirisi i izgled, te sprječio eventualni požar.

7. Mjere sprječavanja nepovoljna utjecaja na okoliš

Članak 52.

Izgradnja i uređenje planiranog prostora se mora odvijati na način da ne utječe nepovoljno na okoliš i to tako da se ugrađuju kvalitetni i planom propisani građevinski i biljni materijali na način kako je planom uvjetovano.

Naročitu pažnju treba posvetiti očuvanju kvalitetnih prirodnih resursa, odnosno održavanju uređenih zelenih površina, dakle kvalitetnom odnosu prema postojećim ili

planiranim prirodnim sadržajima. Za vrijeme i nakon izgradnje svih predviđenih prostornih sadržaja mora se poštovati načelo o zaštiti okoliša.

Članak 52a.

Zaštita od potresa

Prostor obuhvata Plana nalazi se u području najvišeg intenziteta potresa - VII° seizmičnosti prema MCS ljestvici te je obavezno projektiranje i izgradnja građevina u skladu sa zakonskom regulativom za protupotresnu izgradnju.

Zaštita od rušenja

Sve prometne površine na području obuhvata plana treba zaštititi od zatrpananja ruševinama u slučaju rušenja zgrada i ostalih zatrpananja radi što brže i jednostavnije evakuacije ljudi i dobara.

Tlo

Radi zaštite i sprječavanja nepovoljih utjecaja i onečišćenja tla potrebno je poduzimati slijedeće mjere i aktivnosti:

- dugoročno kvalitativno i kvantitativno osigurati i održavati funkcije tla

- spriječiti zagađivanja zraka iz kojeg se štetni spojevi i teški metali talože u tlo, posebice u blizini industrijskih objekata i duž značajnih prometnica
- riješiti odvodnju i zbrinjavanje otpadnih voda, a naročito gospodarskih subjekata i prometnih površina
- uspostaviti sustav gospodarenja otpadom koji će omogućiti dugoročno, organizirano i kontrolirano postupanje s otpadom
- poduzeti pravodobno mjere za saniranje posljedica mogućih akcidenata koji bi uzrokovali onečišćenja tla (nezgode pri prijevozu opasnih tvari, prometne nezgode u kojima se dogodi istjecanje nafte i naftnih derivata u okoliš i sl.).

Zaštita od požara

Efikasnost gašenja požara postiže se funkcionalnom instalacijom obojene telefonske linije, vodovodne mreže, vanjske i unutarnje hidrantske mreže i uređaja koji trebaju osigurati potreban tlak i količinu vode. Potrebno je osigurati slijedeće elemente tehničke zaštite:

- osiguranje potrebne količine vode
- osiguranje potrebnog tlaka vode
- raspored uređaja (hidranata).

Prilikom gradnje vodoopskrbne mreže potrebno je predvidjeti vanjsku hidrantsku mrežu određenu posebnim propisima (*Pravilnik o hidrantskoj mreži za gašenje požara*).

U svrhu sprječavanja širenja požara na susjedne građevine, svaka građevina mora biti udaljena od susjednih građevina najmanje 4,0 m ili manje, ako se dokaže, uzimajući u obzir požarno opterećenje, brzinu širenja požara, požarne karakteristike materijala građevina, veličinu otvora na vanjskim zidovima građevina i drugo, da se požar neće prenijeti na susjedne građevine ili mora biti odvojena od susjednih građevina požarnim zidom vatrootpornosti najmanje 90 minuta, koji u slučaju da građevina ima krovnu konstrukciju (ne odnosi se na ravni krov vatrootpornosti najmanje 90 minuta) nadvisuje krov građevine najmanje 0,5 m ili završava dvostranom konzolom iste vatrootpornosti dužine najmanje 1,0 m ispod pokrova krovišta, koji mora biti od negorivog materijala na dužini konzole.

Radi omogućavanja spašavanja osoba iz građevine i gašenja požara na građevini i otvorenom prostoru, građevina mora imati vatrogasni prilaz određen prema posebnom propisu.

Građevine moraju biti projektirane i izgrađene tako da ispunjavaju bitni zahtjev zaštite od požara u skladu sa *Zakonom o gradnji* i *Zakonom o zaštiti od požara* te na temelju njih donesenih propisa, važećih pozitivnih hrvatskih propisa odnosno priznatih pravila tehničke prakse. Mjere zaštite od požara dati će se u projektnoj dokumentaciji za svaku pojedinu planiranu građevinu, a u skladu sa *Zakonom o zaštiti od požara*.

Sklanjanje stanovništva

Za područje Općine Novigrad donesena je *Procjena ugroženosti stanovništva, materijalnih i kulturnih dobara i okoliša od katastrofa i velikih nesreća*, kao temeljni dokument za izradu *Plana zaštite i spašavanja* kao i *Plana civilne zaštite*. Procjena sadrži presudbu moguće ugroženosti stanovništva i materijalnih dobara od opasnosti, nastanka i posljedica prirodnih i civilizacijskih katastrofa te presudbu vlastitih mogućnosti za zaštitu i spašavanje.

Unutar obuhvata plana potrebno je osigurati sustav uzbunjivanja sukladno važećem *Pravilniku o uzbunjivanju stanovništva*.

Nesmetano kretanje invalidnih osoba

Sve građevine koje se grade na predmetnom području potrebno je projektirati i graditi u skladu s *Pravilnikom o osiguranju pristupačnosti građevina osobama s invaliditetom i smanjene pokretljivosti*. Pristupne puteve je potrebno projektirati i izvoditi na način da je omogućen pristup invalidnim osobama do svake građevine preko skošenih rubnjaka.

Uređenje voda i zaštita vodnog režima

Zaštita od štetnog djelovanja povremenih bujičnih vodotokova i oborinskih odvodnih kanala, kada može doći do plavljenja, ispiranja, podrivanja ili odronjavanja zemljišta i drugih sličnih štetnih pojava, te posredno do ugrožavanja života i zdravlja ljudi i njihove imovine, te poremećaja u vodnom režimu, će se provoditi izgradnjom zaštitnih i regulacijskih vodnih građevina, odnosno tehničkim i gospodarskim održavanjem vodotoka, vodnog dobra i regulacijskih i zaštitnih vodnih građevina koje se provodi prema programu uređenja vodotoka i drugih voda u okviru Plana upravljanja vodama. U svrhu tehničkog održavanja te radova građenja, uz vodotoke treba osigurati zaštitni pojas minimalne širine od 3,0 m od gornjeg ruba korita, odnosno ruba čestice javnog vodnog dobra. U zaštitnom pojasu zabranjena je svaka gradnja i druge radnje kojima se može onemogućiti izgradnja i održavanje vodnih građevina, na bilo koji način umanjiti protočnost korita i pogoršati vodni režim te povećati stupanj ugrozenosti od štetnog djelovanja vodotoka. U posebnim slučajevima se zaštitni pojas može smanjiti, ali to bi trebalo utvrditi vodopravnim uvjetima za svaki objekt posebno. Svaki vlasnik, odnosno korisnik objekta ili parcele smještene uz korito vodotoka ili česticu javnog vodnog dobra dužan je omogućiti nesmetano izvršavanje radova na čišćenju i održavanju korita vodotoka, ne smije izgradnjom predmetne građevine ili njenim spajanjem na komunalnu infrastrukturu umanjiti propusnu moć vodotoka niti uzrokovati eroziju u istom te za vrijeme izvođenja radova ne smije niti privremeno odlagati bilo kakav materijal u korito vodotoka.

Postojeća neregulirana korita povremenih bujičnih vodotoka i oborinskih kanala potrebno je regulacijskim radovima povezati i urediti na način da se u kontinuitetu sprovedu oborinske i druge površinske vode do uljeva u more, a sve u skladu s vodopravnim uvjetima i ostalim aktima i planovima predviđenim Zakonom o vodama. Projektno rješenje uređenja korita sa svim potrebnim objektima, maksimalno smjestiti na česticu „javno vodno dobro“ iz razloga izbjegavanja imovinsko-pravnih sporova kao i razloga prilagodbe uređenja važećoj prostorno-planskoj dokumentaciji, a koje će se istovremeno omogućiti siguran i blagovremen protok voda vodaotoka te održavanje i čišćenje istog. Dimenzioniranje korita treba izvršiti za mjerodavnu protoku dobivenu kao rezultat hidroloških mjerjenja ili kao rezultat primjene neke od empirijskih metoda.

Na mjestima gdje trasa prometnice poprečno prelazi preko bujičnih vodotoka i odvodnih kanala predvidjeti mostove ili propuste takvih dimenzija koji će nesmetano propustiti mjerodavne protoke. Ukoliko je potrebno predvidjeti i rekonstrukciju postojećih propusta zbog male propusne moći ili dotrajalosti. Također treba predvidjeti oblaganje uljeva i izljeva novoprojektiranih ili rekonstruiranih propusta u dužini min. 3,0m, odnosno izraditi tehničko rješenje eventualnog upuštanja „čistih“ oborinskih voda u korita vodotoka kojim će se osigurati zaštita korita od erozije i neometan protok vodotoka. Detalja upuštanja oborinskih voda investitir treba usuglasiti sa stručnim službama Hrvatskih voda. Tijekom izvođenja radova potrebno je osigurati neometan protok kroz korito vodotoka. Na mjestima gdje prometnica prelazi preko reguliranog korita vodotoka (trapezno obloženo korito, betonska kineta i sl.) konstrukciju i dimenzije osnovnih elemenata mosta ili propusta sa svim pripadnim instalacijama treba odrediti na način kojim se ne bi omanjio projektirani slobodni profil korita, kojim će se osigurati statička stabilnost postojeće betonske kinate, zidova ili

obaloutvrde, odnosno kojim se neće poremetiti postojeći vodni režim. Os mostaili propusta postaviti što okomitije na uzdužnu os korita, a širina istog treba biti dovoljna za prijeloz planiranih vozila. Konstrukcijsko se rješenje mosta ili propusta treba funkcionalno i estetski uklopliti u sadašnje ili buduće urbanističko rješenje tog prostora.

Polaganja objekta linijske infrastrukture (kanalizacija, vodovod, električni ili komunikacijski kabeli itd.) zajedno sa svim okнима i ostalim pratećim objektima uzdužno unutar korita vodotoka, odnosno čestice javnog vodnog dobra nije dopušteno. Vođenje trase paralelno sa reguliranim vodotokom korita izvesti na minimalnoj udaljenosti kojom će se osigurati statička i hidraulička stabilnost reguliranog korita te nesmetano održavanje ili buduća rekonstrukcija korita. Kod nereguliranih korita udaljenost treba biti minimalno 3,0m od gornje ruba korita, odnosno ruba čestice javnog vodnog dobra zbog osiguranja zaštitnog pojasa za buduću regulaciju. U samo određenim slučajevima udaljenost polaganje se može smanjiti, ali to bi trebalo utvrditi posebnim vodopravnim uvjetima i za svaki objekt posebno.

Poprečni prijelaz pojedinog objekta linijske infrastrukture preko korita vodotoka po mogućnosti je potrebno izvesti iznad u okviru konstrukcije mosta ili propusta. Mjesto prijelaza izvesti poprečno i po mogućnosti što okomitije na uzdužnu os korita. Ukoliko instalacija prolazi ispod korita, investitor je dužan mjesto prijelaza osigurati na način da je uvuče u betonski blok čija će gornja kota biti 0.50 m ispod kote reguliranog ili projektiranog dna vodotoka. Kod nereguliranog korita, dubinu iskopa rova za kanalizacionu cijev treba usuglasiti sa stručnom službom Hrvatskih voda. Na mjestima prokopa obloženog korita vodotoka ili kanala, izvršiti obnovu obloge identičnim materijalom i na isti način. Teren devastiran radovima na trasi predmetnih instalacija i uz njihovu trasu, dovesti u prvobitno stanje kako se ne bi poremetilo površinsko otjecanje.

Odlukom o izmjenama i dopunama Odluke o određivanju osjetljivih područja (NN 81/10, 141/15), Novigradsko more proglašeno je osjetljivim područjem – eutratno područje.

Za zahvate na obalnim područjima bilo kakvog tipa predložena rješenja trebaju biti usklađena s Uredbom o kakvoći voda za kupanje (NN 51/14).

U članku 52.a briše se tekst:

Sklanjanje stanovništva

Za područje Općine Novigrad donesena je *Procjena ugroženosti stanovništva, materijalnih i kulturnih dobara i okoliša od katastofa i velikih nesreća*, kao temeljni dokument za izradu *Plana zaštite i spašavanja* kao i *Plana civilne zaštite*. Procjena sadrži prosudbu moguće ugroženosti stanovništva i materijalnih dobara od opasnosti, nastanka i posljedica prirodnih i civilizacijskih katastrofa te prosudbu vlastitih mogućnosti za zaštitu i spašavanje.

Unutar obuhvata plana potrebno je osigurati sustav uzbunjivanja sukladno važećem Pravilniku o uzbunjivanju stanovništva.

Članak 53.

Unutar obuhvata Plana nisu predviđeni nikakve radnje i tehnološki procesi koji svojom djelatnošću onečišćuju okoliš, zagađuju zrak ili stvaraju buku. Također je zabranjeno odlaganje krutog otpada u neposredni okoliš, osim na način i na mjestima gdje to utvrđenom ovim Planom i komunalnim redom općine Novigrad. Zabranjeno je i ispuštanje bilo kakvih otpadnih tekućina u neposredni okoliš.

Članak 54.

Sve fekalne otpadne vode se odvode u sustav kolektora, te crpkama odvode u pročistač.

Oborinske otpadne vode se skupljaju u odvojenom sustavu odvodnje te pročišćavaju u uljnim separatorima i tako tretirane ispuštaju u upojne bunare.

Svi dijelovi vodovodne i kanalizacijske mreže moraju biti od kvalitetnog materijala uz propisanu vanjsku i unutrašnju zaštitu.

Iza članka 54. dodaje se naslov: "Urbanističke mjere zaštite od velikih nesreća" i članak 54.a koji glasi:

Urbanističke mjere zaštite od velikih nesreća planiraju se u skladu s Procjenom ugroženosti od velikih nesreća izrađenom za područje Općine Novigrad te u skladu sa važećim propisima:

- Zakon o zaštiti od elementarnih nepogoda
- Pravilnik o mjerama zaštite od elementarnih nepogoda i ratnih opasnosti u prostornom planiranju i uređivanju prostora
- Pravilnik o postupku uzbunjivanja stanovništva
- Pravilnik o tehničkim zahtjevima sustava javnog uzbunjivanja.

Za planirane sadržaje unutar obuhvata Plana najveći rizik prijeti od požara i potresa. Mjere zaštite od potresa i požara definirane su u članku 52.a ovih Odredbi.

Za područje obuhvata Plana treba osigurati sustav uzbunjivanja stanovništva prema važećim propisima.

U svrhu zaštite od mogućih velikih nesreća na području obuhvata Plana, ovim Planom se definiraju glavni evakuacijski pravci unutar obuhvata, kako je prikazano na kartografskom prikazu 3. „Uvjeti za korištenje, uređenje i zaštitu prostora“. Zona za zbrinjavanje ljudi te zone za odlaganje otpada nastalog uslijed velike nesreće odredit će se na negradivim površinama izvan obuhvata Plana.

Sklanjanje stanovništva, u skladu sa Zakonom o civilnoj zaštiti, potrebno je organizirati u najbližoj namjenskoj građevini za sklanjanje ili drugom pogodnom prostoru koji omogućava optimalnu zaštitu sa ili bez prilagodbe (podrumske i druge prostorije u građevinama koje su prilagođene za sklanjanje te komunalne i druge građevine ispod površine tla namijenjene javnoj uporabi kao što su garaže, trgovine i drugi pogodni prostori).

8. Mjere provedbe plana

Članak 55.

Izgradnja i uređenje ostalih planiranih površina i građevina također mora biti u skladu s uvjetima i smjernicama definiranim ovim planom.

Za sve planirane površine i građevine treba prije izvođenja izraditi zakonom propisanu projektnu dokumentaciju.

U članku 55. dodaju se stavci 3., 4., 5. i 6. koji glase:

Parcelaciju unutar obuhvata Plana je moguće izvršiti:

- u skladu s Planom na način da se granice građevnih čestica mogu formirati prema namjenama površina prikazanim na kartografskom prikazu 1. „Korištenje i namjena površina“ ili prema planu parcelacije prikazanom na kartografskom prikazu 4.2. „Uvjeti gradnje“.
- u skladu s lokacijskom dozvolom ili odgovarajućim aktom za građenje odnosno na druge načine sukladno posebnim propisima.

Parcelacija zemljišta unutar obuhvata Plana se mora izvesti na način da parcelacija jednog dijela omogućava kvalitetnu parcelaciju drugih dijelova zemljišta unutar obuhvata Plana.

Do konačne realizacije cesta i pristupnih putova sukladno kartografskom prikazu 2.1. "Prometna mreža", moguće je ishođenje dozvola za gradnju i priključenje građevnih čestica na postojeći pristupni put, uz obveznu „rezervaciju“ prostora za proširenje pristupnog puta kako je Planom definirano i to na način da se od osi postojećeg puta regulacijski pravac pomakne na udaljenost polovice planiranog profila.

Postojeće ceste, u smislu ovog Plana, su ceste koje u naravi postoje i koje svatko može slobodno koristiti u skladu sa propisima, koriste se za promet vozilima i imaju minimalnu širinu 3,0 m.

Članak 56.

Za građevine za koje su propisane posebne mjere zaštite od požara prilikom izdavanja građevne dozvole potrebno je ishoditi suglasnost na glavni projekt od nadležne Policijske uprave da su u glavnom projektu predviđene propisane ili posebnim uvjetima građenja tražene mjere zaštite od požara.

Za građevine i postrojenja u kojima se obavlja skladištenje i promet zapaljivih tekućina ili plinova, a za koje nadležno tijelo izdaje lokacijsku ali ne i građevnu dozvolu, odnosno za građevine za koje nadležno tijelo ne izdaje ni lokacijsku ni građevnu dozvolu, pored posebnih uvjeta građenja potrebno je od nadležne Policijske uprave ishoditi odobrenje za skladištenje ili korištenje postrojenja za zapaljive tekućine i plinove.

Elektroopskrba i vanjska rasvjeta

Članak 57.

Srednjenačinski priključak, trafostanice i niskonenačinsku mrežu potrebno je izgraditi prema uvjetima za projektiranje HEP "Distribucija" D.P. "Elektra" Zadar, a biti će riješeno glavnim elektroenergetskim projektom.

Vrsta rasvjetnih stupova, njihova visina i razmještaj u prostoru, te odabir rasvjetnih tijela s kojima će se rasvjetljiti područje zahvata ovog urbanističkog plana biti će definirani kroz glavni projekt vanjske rasvjete.

Telekomunikacijska mreža

Članak 58.

Podzemnu telekomunikacijsku mrežu izvesti prema uvjetima za projektiranje izabranim od strane HT Regija 2 - Jug. Tehničko rješenje telekomunikacijske mreže potrebito je obraditi u glavnom projektu mreže.

